

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ЗАПОРІЗЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

**НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО СТУДЕНТІВ, АСПІРАНТІВ, ДОКТОРАНТІВ І
МОЛОДИХ ВЧЕНИХ**

ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ

НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ СТУДЕНТІВ ЗДМУ

**«ДОСЯГНЕННЯ СУЧАСНОЇ МЕДИЧНОЇ ТА
ФАРМАЦЕВТИЧНОЇ НАУКИ – 2020»**

**ЗА ПІДСУМКАМИ РОБОТИ У НАУКОВИХ ГУРТКАХ КАФЕДР ЗДМУ
on-line**

16 грудня 2020 р.

м. Запоріжжя

ЛЮБІ ДРУЗІ!

З радістю повідомляємо вам, що 16.12.2020 в Запорізькому державному медичному університеті була проведена наукова конференція студентів «Досягнення сучасної медичної та фармацевтичної науки – 2020». У цьому збірнику викладені матеріали, які дозволяють узагальнити досягнуті результати науково-дослідних робіт студентів і магістрів усіх факультетів і спеціальностей, виконані під керівництвом викладачів в 2019/20 навчальному році. Представлені роботи присвячені фундаментальній та клінічній медицині, фармації, стоматології, лабораторній діагностиці, ерготерапії, а також правовим і гуманітарним аспектам медицини і фармації. Тези робіт рекомендовані до опублікування Оргкометітом і відповідними секціями науково-практичної конференції.

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ

Голова оргкомітету:

ректор ЗДМУ, проф. Колесник Ю.М.

Заступники голови:

проф. Туманський В.О., проф. Бєленічев І.Ф.

Члени оргкомітету:

доц. Авраменко М.О., проф. Візір В.А., доц. Моргунцова С.А., доц. Шаравара Л.П., ас. Земляний Я.В., доц. Бурега Ю.О., доц. Бірюк І.А., д.біол.н., доц. Павлов С.В., ст. викл. Абросімов Ю.Ю., голова студентської ради Турчиненко В.В.

Секретаріат:

доц. Іваненко Т.В., ст. викл. Борсук С.О., ас. Вакула Д.О., ас. Данилюк М.Б., ас. Данукало М.В., ас. Дічко Г.О., ас. Котенко М.С., ас. Курілець Л.О., ас. Чернявський А.В., студенти Безверхий А.А., Лихасенко О.Ф., Моргунцов В.О., Москалюк А.С, Федоров А.І.

Матеріали та методи: тематична наукова література, нормативно-правова база, метод пошуку інформації, аналізу, синтезу, компаративістський, системно-структурний, догматичний.

Отримані результати. Факт створення у 1948 р. Всесвітньої організації охорони здоров'я сприяв розвитку міжнародного медичного права як повноцінної галузі міжнародного права.

Більшість дослідників вважають, що медичне право виникло як галузь міжнародного права на 6-й сесії Всесвітньої асамблеї охорони здоров'я у 1953 р. 47-а конференція Асоціації міжнародного права, що проходила у 1956 р. у Дубровниках (Югославія), заснувала Комітет з міжнародного медичного права.

У черговий раз питання про медичне право було поставлене у зв'язку з дебатами навколо проблем медичної етики та деонтології на IV Міжнародній медико-правовій конференції у Празі в 1977 р. Серед доповідей на конференції відзначено специфічність правових норм, які врегульовують діяльність медичних співробітників, що призвело до виступу з боку багатьох вчених-медиків та юристів з пропозицією про виокремлення правових питань медицини у самостійну галузь права – медичне право.

1980-ті рр. характеризуються появою ряду дисертацій і монографічних робіт, присвячених вивченню права на здоров'я, медичного та міжнародного медичного права.

Висновки. Здійснивши короткий аналіз історії створення медичного права, можемо констатувати, що кінцевий етап становлення цієї галузі ще попереду. У даний час існує ряд міжнародних неурядових організацій, що займаються питаннями медицини та біоетики, а саме: Всесвітня медична Асоціація (1947 р.), Всесвітня асоціація медичного права (1967 р.), Міжнародна асоціація біоетики (1992 р.) та ін. Зусиллями подібних організацій проводяться конгреси, на яких обговорюються питання законодавства у галузі медицини. У багатьох країнах вже прийнято кодекси медичної етики, однак далеко не скрізь це було зроблено на офіційному рівні.

ПРАВОВІ ТА МОРАЛЬНО-ЕТИЧНІ ПРОБЛЕМИ АБОРТУ

Крячко М. В., І медичний факультет, IV курс

Науковий керівник: Аніщенко М. А.

Кафедра соціальної медицини, громадського здоров'я, медичного та фармацевтичного права

Метою роботи є аналіз правового регулювання абортів та виявлення їх основних причин, а також характеристика чинного законодавства України щодо зазначеної проблеми.

Матеріали та методи: нормативно-правова база, тематична наукова література, метод аналізу, синтезу, пошуку інформації, порівняльно-правовий, догматичний, системно-структурний.

Отримані результати. Згідно Декларації щодо медичного абортів, прийнятої в Осло у серпні 1970 р., визначено перший етичний принцип, який вимагає поважати людське життя з самого його початку. Серед варіантів підходу до визначення точки відліку початку життя виділяють момент зачаття, різні періоди внутрішньоутробного розвитку та власне народження. Кожен з цих варіантів має сильні і слабкі сторони. Найчастіше схилиються до

позиції, згідно з якою початком життя людини визнається термін життя плоду у 22 тижні, оскільки плід має багато ознак майбутньої людини, тому визнання саме такого віку як початку життя вважається оптимальним.

У світі на сьогоднішній день існують чотири типи законодавства про аборт, Україна відноситься до так званого ліберального типу, за яким дозволяється штучне переривання вагітності за бажанням жінки. Однак, серед країн з ліберальним законодавством, Україна має досить високий відсоток по кількості абортів протягом багатьох років.

В українському законодавстві проведення абортів не заборонено і передбачено, що штучне переривання вагітності може бути проведено за бажанням жінки при вагітності строком не більше 12 тижнів. У випадках, визначених законодавством, аборт може бути проведено при вагітності від 12 до 22 тижнів. За незаконне проведення абортів настає кримінальна відповідальність відповідно

Висновки. Всі перераховані фактори заслуговують делікатного підходу і ретельного подальшого вивчення. На нашу думку, заборона абортів, на жаль, не зменшить суттєво їх загальну кількість. Та все ж найтяжче у цій ситуації саме жінці, яка внаслідок переважно із суб'єктивних причин зважується на цей крок, не усвідомлюючи до кінця усього трагізму свого вчинку та його жахливих наслідків для її фізичного і морального здоров'я, а тому виникає думка, що право на аборт – це право на страждання.

СМИРЕННОСТЬ І ГОТОВНІСТЬ ЯК УМОВИ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІОНАЛІЗМУ ЛІКАРЯ

Малюченко В.С., 3-й медичний факультет, 1 курс
Науковий керівник - д.філос.н., доцент Сепетий Д. П.
Кафедра суспільних дисциплін

Етична проблематика, в центрі якої перебувають відносини між лікарем і пацієнтом, невіддільна від будь-якого виду лікарської діяльності. З часів Гіпократів загальноновизнаним і безперечним було судження про те, що моральна культура лікаря - це не просто властивість його особистості, але і якість, що визначає його професіоналізм. Тому важливим є поглиблення розуміння факторів, на основі яких здійснюється її формування.

Метою дослідження є з'ясування настанов, що є визначальними для розвитку професіоналізму лікаря, в перспективі сучасної індійської філософії. Дослідження здійснювалося методами аналізу та синтезу ідей стосовно професії лікаря, що містяться у працях Садхгуру "Внутрішня інженерія", Далай-лами "Етика нового тисячоліття", Маноджа Кумара Бхарті «Індійська філософія крізь призму сучасної науки», Юрія Завгороднього "Рецепція Індійської філософії в Україні".

Запропоновано модель, що ґрунтується на розрізненні двох шляхів лікаря – з одного боку, шлях смиренності й готовності; з іншого боку, шлях гордості і страху. Перший шлях - для шляхетних, бо він дозволяє бачити та виправляти свої недоліки. Другий - для підлих, бо він затьмарює розум гордістю, вводить людину в ілюзію, не дозволяє бачити свої недоліки. Горда людина кидає справу при першій же невдачі, тому що боїться визнавати помилки; смиренний чекає на помилки, бо готовий їх виправити.